

ขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

นายชูชาติ ศิรินิล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

ISBN 974-564-605-9

010700

I15536398

AUTHORITIES, DUTIES AND LIABILITIES OF THE OFFICIAL RECEIVER

Mr. Chuchart Sirinil

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the degree of Master of Law

Department of Law

Graduate School Chulalongkorn University

1985

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

โดย นายชูชาติ ศิรินิล

ภาควิชา นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุรธา วัฒนะชีวะกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลอ ว่องวัฒนาภิกุล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติ ให้นำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ ไชวโกล)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ปรีชา พานิชวงศ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ พรเพชร วิจิตชลชัย)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุรธา วัฒนะชีวะกุล)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลอ ว่องวัฒนาภิกุล)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

ชื่อนิสิต นายชูชาติ ศิรินิล

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุรธา วัฒนะชีวะกุล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลอ ว่องวัฒนาภิกุล

ภาควิชา นิติศาสตร์

ปีการศึกษา 2527

บทคัดย่อ

ในระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม กฎหมายล้มละลายเป็นมาตรการที่ช่วยผ่อนคลายความเคร่งครัดของกระบวนการบังคับชำระหนี้ในทางแพ่ง เป็นประโยชน์ต่อบุคคลทุกฝ่าย และต่อเศรษฐกิจของรัฐโดยส่วนรวม ด้วยเหตุที่มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์เช่นนั้น ทำให้งานการบังคับคดีล้มละลายมีขอบเขตกว้างขวางกว่าการบังคับคดีแพ่งทั่ว ๆ ไป จำเป็นต้องอาศัยบุคคลผู้มีความรู้ ความชำนาญเป็นพิเศษเข้ามาปฏิบัติงานดังกล่าว ภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบอันเหมาะสม

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้จัดทำกฎหมายล้มละลายตามแบบอย่างของอารยประเทศขึ้นใช้บังคับ และได้มีการปรับปรุงงานการบังคับคดีล้มละลายมาโดยลำดับ จนถึงปัจจุบันนี้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก็ยังไม่มีความเหมาะสมเท่าที่ควร ถ้ามองโดยภาพรวม ๆ แล้วจะเห็นว่า อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติล้มละลายฉบับต่าง ๆ ค่อนข้างจะมีเนื้อหาหรือขอบเขตกว้างขวางมากอยู่ เมื่อได้ศึกษากฎหมายล้มละลายของต่างประเทศแล้วพบว่า ขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรซึ่งมีหน้าที่บังคับ

คดีล้มละลายของประเทศที่นำมาเป็นหลักในการเปรียบเทียบมีความเหมาะสมมากกว่า กล่าวคือ กฎหมายของประเทศเหล่านั้นมีการจัดองค์กรที่หลากหลาย งานการบังคับคดีล้มละลายจึงมิได้ ตกหนักแก่องค์กรหนึ่งองค์กรใดโดยเฉพาะ เป็นต้นว่า ในกฎหมายล้มละลายของอังกฤษ Official receiver มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องทั้พฤติกรรมของลูกหนี้ และกระทำการในฐานะ Trustee ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง Trustee ขึ้น นอกจากนั้นยังมี Board of Trade เข้ามาควบคุมดูแล ตลอดจนวางแนวทางในการปฏิบัติงาน ทำให้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรซึ่งทำหน้าที่บังคับคดีล้มละลายมีความแน่นอนชัดเจน และได้ตกหนักแก่องค์กรหนึ่งองค์กรใดจนเกินเลยขีดชั้นความสามารถ กฎหมายล้มละลายของฝรั่งเศสซึ่งเป็นกฎหมายล้มละลายที่แตกต่างไปอีกระบบหนึ่งก็มีการจัดองค์กรที่หลากหลาย เช่นเดียวกัน ในลักษณะเช่นนี้จึงแตกต่างกับกฎหมายล้มละลายของไทยที่จัดตั้งหน่วยงานขึ้นทำหน้าที่บังคับคดีล้มละลายแต่เพียงองค์กรเดียวโดยเฉพาะ คือ องค์กรพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งงานในหน้าที่มีปริมาณมากจนล้นมือ ทำให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ความสำคัญแต่เฉพาะงานที่เป็นเนื้อแท้ของการบังคับคดีล้มละลาย ไม่เปิดโอกาสให้มีการปฏิบัติอย่างทั่วถึง รวมทั้งไม่เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างงานให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป

พิจารณาในรายละเอียด ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในบางเรื่องบางประการก็ยังคงคับแคบอยู่ เช่นในเรื่องการดำเนินธุรกิจ หรือกิจการของลูกหนี้ตามมาตรา 22 (1) และมาตรา 120 นั้น จะเห็นว่ามิใช่ลักษณะเป็นการจัดการให้ธุรกิจหรือกิจการของลูกหนี้ที่ค้างอยู่เสร็จสิ้นไป ถ้าเสร็จสิ้นลงแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะไม่มีอำนาจริเริ่มดำเนินการใด ๆ ขึ้นใหม่ ถึงแม้จะมีเหตุผลแห่งความจำเป็นเพื่อบรรเทาความเสียหายที่จะเกิดขึ้น หรือเพื่อประโยชน์แก่กองทรัพย์สินของลูกหนี้ในคดีล้มละลายก็ตามที หรือเช่นในเรื่องการดำเนินกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคำขอรับชำระหนี้ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาดังกล่าวเป็นไปในทางสอบสวนและทำความเข้าใจ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่มีอำนาจที่จะสั่งคำขอรับชำระหนี้ อำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด เป็นของศาล ถ้าจะขยายขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน-

พิทักษ์ทรัพย์ออกไป ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจสั่งค่าขอรับชำระหนี้ด้วย ดังนี้ ก็จะทำให้กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับค่าขอรับชำระหนี้รวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งเป็นการแบ่งเบาภาระของศาล และเป็นทางทำให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เป็นสัดส่วนมากยิ่งขึ้น เพราะต้องรับผิดชอบในการสั่งค่าขอรับชำระหนี้ทุกรายไป แต่ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงมาตรการในการควบคุม เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่มีความรัดกุม เพียงพอด้วย

อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อีกส่วนหนึ่งนั้นถึงแม้จะไม่มีปัญหาในเรื่องความบกพร่องของเนื้อหาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย แต่ก็เกิดเป็นปัญหาข้อขัดข้องขึ้นในทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เช่น ในเรื่องที่ถูกหนี้กระทำการ เกี่ยวข้องกับกิจการและทรัพย์สินของตน อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 24 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะขอให้ศาล เพิกถอนการกระทำนั้นเสียก่อน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 114, 115 ซึ่งเห็นว่า เป็นทางปฏิบัติที่ยังคลาดเคลื่อนอยู่ ทั้งนี้เพราะหลักเกณฑ์ในมาตรา 114, 115 เป็นเรื่องขอให้เพิกถอนการโอนหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของลูกหนี้อันมีผลสมบูรณ์ เพียงแต่กฎหมายอนุญาตให้เพิกถอนเสียได้เท่านั้น ส่วนการกระทำของลูกหนี้ที่ฝ่าฝืนมาตรา 24 เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายตกเป็นโมฆะตามหลักทั่วไปอยู่แล้ว หรือเช่นกรณีที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานสอบสวนความผิดอาญา เกี่ยวกับการล้มละลายด้วยนั้น จะเห็นว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ได้ใช้อำนาจหน้าที่ดังกล่าวในทางปฏิบัติที่เป็นจริงเลย ทำให้มีผู้ฝ่าฝืนกระทำความผิดอยู่เสมอ อันเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการบังคับคดีล้มละลายอย่างยิ่ง

นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว เนื้อหาพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อีกจำนวนไม่น้อย ก็มีปัญหาการตีความกฎหมายอยู่ ทั้งนี้สืบเนื่องจากว่าปัญหากฎหมายล้มละลายเป็นปัญหาที่ยุ่งยาก ซับซ้อน แตกต่างไปจากปัญหาความสัมพันธ์ในทางแพ่งทั่ว ๆ ไป ทั้งมิได้มีการวิเคราะห์วิจัยกันอย่างจริงจัง จึงก่อให้เกิดความคิดเห็นแตกแยกมากมาย ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่อย่างใด

ในส่วนที่ว่าด้วยความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้น พระราชบัญญัติล้มละลาย กำหนดหลักเกณฑ์ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขึ้นเป็นพิเศษ ยกเว้นหลักทั่วไปในเรื่อง ละเมิด กล่าวคือ ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ต้องรับผิดชอบเป็นส่วนตัว เว้น แต่จะได้กระทำโดยเจตนาร้าย หรือโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จะเห็นว่าเป็นการ ควบคุมเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่หย่อนลงไปอีกระดับหนึ่ง จึงต้องวิเคราะห์วิจัยกันอย่างรอบคอบ มิฉะนั้นแล้วจะเป็นช่องทางทำให้เกิดความเสียหายขึ้นได้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะผลักดันให้การบังคับใช้ กฎหมายล้มละลายประสบความสำเร็จ บรรลุผลสมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายล้มละลาย โดย ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ตลอดจน เนื้อหาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบของเจ้าพนักงาน- พิทักษ์ทรัพย์อันเป็นส่วนสาระสำคัญ ผลจากการศึกษาในเชิง เปรียบเทียบทำให้ได้แนวความคิด เพื่อการ เสริมสร้างงานการบังคับคดีล้มละลายให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น โดยมีข้อเสนอทางด้านการจัดองค์กร และการบริหารงานภายในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการล้มละลาย ซึ่งพบว่ามีส่วนสัมพันธ์กับการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย และอีก ด้านหนึ่ง เป็นข้อเสนอในการปรับปรุง และตีความบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันมีส่วนเกี่ยวข้อง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title **Authorities, Duties and Liabilities of
The Official Receiver**

Name Mr. Chuchart Sirinil

Thesis Advisor Assistant Professor Muratha Wattanasheewakul
Assistant Proffessor Dr. Chalor Wongwattanarpikul

Department Law

Academic Year 1984

ABSTRACT

In the free enterprise economic system, bankruptcy law is one of the measures which helps to ease the harshness of the enforcement process of the performance of obligation in civil matters. It is considered as being more helpful both to the parties concerned and the society as a whole. With such an objective behind the legislation, the enforcement of the judgement in bankruptcy cases is in a greater scope than the ordinary civil cases. Therefore it is necessary to employ more knowledgeable and specialized personnel to perform the duties and responsibilities prescribed by law efficiently.

Since Thailand has promulgated bankruptcy laws as other civilized nations did, it has kept improving the procedure for the .

enforcement of judgements from time to time. However, it is found that the scope of the authority of the official receiver is not in a satisfactory condition. On the whole, the authority and the duty of the official receiver as shown in the various bankruptcy acts may seem to be too broad, but when studied in comparison with the major foreign bankruptcy laws, it is found that the foreign laws are in a more satisfactory condition, especially because they have more organizational departments, so the administration of bankruptcy cases falls on one particular department. In English bankruptcy law, for example, the official receiver has certain authority over the debtor's conduct, and acts as an interim trustee until a trustee is appointed. In addition, the Board of Trade also has control of the trustee and sets guidelines for his performance with such procedures, the scope of the duties and powers of the trustee are more clearly provided for and concrete, and the duties are evenly distributed among the various units set up by the bankruptcy acts. As a consequence, there is no unit which is overburdened with the whole judgement enforcement proceeding. The French bankruptcy law also provides for several units in the judgement enforcement proceeding, as does the English bankruptcy law. At this juncture, Thailand is different in that it sets up only one department to handle the whole enforcement proceeding, i.e. the Office of the Official Receiver. It, therefore, gives attention only to the enforcement of judgement without improving its functioning more effectively.

If we elaborate on the scope of the powers of the official receiver, we will find that they are too narrow in certain areas, such as the power to carry on the debtor's business in accordance with section 22 (1) and section 120 we will find that such power is for winding up the debtor's business only. The official receiver does not have the power to initiate any new measures to minimize any loss should it arise. Another example as to the limitation of the official receiver's power can be seen in the case of the creditor's application for the recovery of the debt, the official receiver can only make the investigation and state his opinion on the creditor's application only. He does not have any power to make decision on the application. Such power is vested in the court, and if it can be extended to the official receiver, the proceeding for the application of the recovery of the debt can be adjudged more quickly. The delegation of such power to the official receiver will not only place more responsibility on him, but also enable him to perform his duty more cautiously because he has to be liable for his order for the application for recovery of the debt. However, there must be some strict measures to supervise the official receiver.

Another area of the power of the official receiver, which is found to be inadequate in practice, though not in substance is the acts of the debtor in relation to his business and property in contravention to section 24, even though the official receiver may request the court to revoke such acts in accordance with the rules set in section 114 and 115. However, the transfer of ownership or

any action involving the property of the debtor are legally valid in spite of the fact that the acts of the debtor are clearly prohibited by section 24, which renders the transactions void.

“ As to the power of the official receiver to conduct an inquiry when acting as an inquiry official for any criminal charges against the bankruptcy acts, we can see that in practice such power has never been employed. Thus bankruptcy law is frequently violated which renders the enforcement of judgements in bankruptcy cases unsatisfactory.

Besides what has been mentioned, certain powers of the official receiver in the Bankruptcy Act B.E. 2483 are interpreted differently. It may be because the nature of the bankruptcy law is complicated and is different from civil cases in general. Moreover, the problem in bankruptcy law has not been seriously analysed, therefore, it creates disagreement in the interpretation of the law which is unfavorable to the performance of the official receiver.

As to the liability of the official receiver, the bankruptcy act has specifically provided for exemption of the official receiver from liability in tort law. The official receiver is not personally liable for any damages incurred from the performance of his duties unless he has done it with malice or he is grossly negligent. We can see that his liability is less than the general standard of conduct and it may cause injury to the parties concerned. This problem has to

be carefully analysed.

This thesis is an elaborate study and an endeavor to push the enforcement of bankruptcy law to that end. The thesis has delved in to the problems and obstacles in the performance the duties and responsibilities of the official receiver including the subject matter of the bankruptcy law regarding the authorities, duties and responsibilities thereof. As a result of such study in comparison with foreign law, new idea has been found to improve the enforcement of judgement in bankruptcy case more efficiently and with better results. It also contains a proposal for the reorganization of management within the Bankruptcy Act where it is found that there are deficiencies in relation to the scope of the authorities, duties and responsibilities of the official receiver. In addition proposals for the improvement and interpretation of the related legislation have also been provided.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ หากจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิชานิติศาสตร์อยู่บ้างแล้วไซ้ร
ขอได้น้อมนำให้บังเกิดผลซึ่งความสุข และความสำเ็จแต่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจน
ผู้มีพระคุณของผู้เขียน ตามสมควรแก่ผลแห่งความเพียรพยายาม จงทุกประการ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ท่านศาสตราจารย์ ปรีชา พานิชวงค์ เป็นอย่างสูง
ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่ายิ่ง ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาตั้งแต่ต้น และผู้เขียนได้อาศัย
หนังสือคำบรรยายวิชากฎหมายล้มละลายของท่าน เป็นแนวทางในการค้นคว้าและวิจัย เนื่องแต่
เห็นว่าแสดงไว้ให้ปรากฏทั้งปัญหากฎหมายล้มละลายที่เกิดขึ้น ควบคู่ไปกับหลักวิชาทางนิติศาสตร์
อันมีส่วนเกี่ยวข้อง

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุรธา วัฒนะชีวะกุล และ
ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลอ ว่องวัฒนาภิกุล เป็นอย่างสูง ที่กรุณาสละเวลารับภาระ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ควบคุมดูแลการดำเนินการวิจัย ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือทาง
ด้านคำรา ลีกลงไปถึงหลักกฎหมายของต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ
ลงด้วยความอนุเคราะห์ แนะนำและช่วยเหลือดังกล่าว

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ท่านรองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ ไชวโกล และ
ท่านอาจารย์ พรเพชร วิจิตรชัย ที่ได้ให้ความกรุณาร่วมตรวจวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

กราบขอบพระคุณ ท่านรองศาสตราจารย์ประกอบ ประพันธ์เนติวุฒิ ท่านรอง
ศาสตราจารย์ กำธร กำประเสริฐ ท่านรองศาสตราจารย์ เดชา ศิริเจริญ ท่านรอง
ศาสตราจารย์ พรชัย สุนทรพันธุ์ ท่านรองศาสตราจารย์ ไพฑูรย์ คงสมบูรณ์ ท่านผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ พูนศักดิ์ วรรณพงษ์ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภานิต มั่นสุข ท่านผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีรพงษ์ บุญโณภาส
ที่ได้ให้การสนับสนุนการศึกษาในระดับปริญญาโทของผู้เขียนมาโดยตลอด

ขอบพระคุณ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐพงศ์ โปษกะบุตร เป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายล้มละลายของอังกฤษ หากปราศจากความอนุเคราะห์ดังกล่าวแล้ว ผู้เขียนไม่แน่ใจว่าจะจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมดังความมุ่งหมายหรือไม่

.. ขอบพระคุณ เพื่อน ๆ ผู้ร่วมงาน ตลอดจนบุคคลที่ผู้เขียนให้ความเคารพนับถือทุกท่าน อาทิเช่น ท่านอาจารย์ สุธินี รัตนวราท ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรัส เล็งวิทยา ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ นิสารัตน์ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรทิพย์ เพ็ชรศิริ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัลลิกา พิณจันทร ดร.ดารารพร เตชะกำฟู ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุเมธ จานประดับ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรืองยศ แสนภักดี ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระ โชคเหมาะ อาจารย์ กฤษณะ พานิชอัตรา อาจารย์ ประสิทธิ์ จงวิฑิต อาจารย์ เพิ่มบุญ แก้วเขียว อาจารย์ สมชาย กษิติประดิษฐ์ คุณสำเร็จ นุศยากรณ์ คุณรัตนภรณ์ ดันเจริญผล คุณวรรณภามาศ พัทธ์รักษาชัย คุณอุดมพลอยไป คุณสุทธศรี แสนทวีสุข คุณอนุพันธ์ ทนกล้า คุณสุนีย์ สุวรรณวงษ์ชัย คุณวิไล กุลสุวรรณ คุณปรานอม ทิศคำ คุณนฤมล แหล่งเกียรติ และคุณกัญญารัตน์ ศรีสุรินทร์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้เขียนตลอดมา

ชูชาติ ศิรินิล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความนำ	1
1.2 ข้อยุติธรรมเบื้องต้น เกี่ยวกับกระบวนการและองค์การตามกฎหมาย ล้มละลาย	6
1.2.1 กระบวนการล้มละลายตามกฎหมายอังกฤษ	6
1.2.2 องค์การที่เกี่ยวข้องกับการล้มละลายตามกฎหมายอังกฤษ ...	9
1.2.3 กระบวนการล้มละลายตามกฎหมายฝรั่งเศส	27
1.2.4 องค์การที่เกี่ยวข้องกับการล้มละลายตามกฎหมายฝรั่งเศส ..	30
2 การจัดหน่วยงาน เพื่อการบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ในคดีล้มละลาย	41
2.1 การแบ่งส่วนราชการในกรมบังคับคดี	41
2.2 หน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการต่าง ๆ ในกรมบังคับคดี ที่เกี่ยวข้องกับการล้มละลาย	47

บทที่	หน้า
3 งานการบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ในคดีล้มละลาย	67
3.1 ประวัติความเป็นมาของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์	67
3.2 ฐานะในกฎหมายของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์	73
3.2.1 การแต่งตั้งและถอดถอน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์	73
3.2.2 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในฐานะ เจ้าพนักงานของศาล	74
1) การควบคุม เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์	76
2) ลักษณะแห่งอำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์	80
3.2.3 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในฐานะพนักงานสอบสวน	82
3.3 ความรับผิดชอบของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์	85
4 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ว่าด้วยการควบคุมกองทรัพย์สิน ในคดีล้มละลาย	89
4.1 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการ เก็บรวบรวม ทรัพย์สิน	89
4.1.1 งานยึดและอายัดทรัพย์สิน	89
1) ทรัพย์สินที่ยึดและอายัดในคดีล้มละลาย	90
2) วิธีดำเนินการยึดและอายัด	92
4.1.2 งานร้องขັดทรัพย์สินและ เพิกถอนการโอน	95
1) อำนาจหน้าที่ดำเนินการ เกี่ยวกับจำนวนผู้ร้องขอให้ถอน การยึดหรือร้องขอให้ถอนการอายัดทรัพย์สิน	96
2) อำนาจหน้าที่ดำเนินการร้องขັดทรัพย์สิน	98
3) อำนาจหน้าที่ดำเนินการร้องขอให้เพิกถอนการโอน	98

บทที่	หน้า
4.1.3 งานสืบสวนและติดตามทรัพย์สิน	106
4.1.4. ข้อจำกัดอำนาจของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการ เก็บรวบรวม ทรัพย์สินในคดีล้มละลาย	106
4.2 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการจัดการ เกี่ยวกับกิจการ และทรัพย์สินของลูกหนี้	113
4.3 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำเนินคดี เกี่ยวกับ ทรัพย์สินของลูกหนี้	118
4.3.1 ความหมายของคดีที่ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้	118
4.3.2 ลักษณะแห่งอำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการ ดำเนินคดีที่ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้	123
4.4 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการควบคุมกองทรัพย์สิน ในคดีล้มละลายโดยผลของคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว	124
5 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำเนินการ เพื่อให้ได้มีการ ชำระหนี้	128
5.1 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการประนอมหนี้	128
5.1.1 การดำเนินกระบวนการพิจารณาของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ในการประชุม เจ้าหนี้ครั้งแรก	128
5.1.2 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการควบคุมการ ประนอมหนี้	138
1) อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการขอให้ เพิกถอนหรือทำลายมติที่ประชุม เจ้าหนี้	138
2) อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการบังคับ ลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกันให้ปฏิบัติตามข้อประนอมหนี้	141

บทที่	หน้า
3) อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการขอให้ ยก เลิกการประណอหนึ่	1 43
5.2 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำ เนินการ เพื่อแบ่ง ทรัพย์ลึนในคคึลึมละลาย	1 44
5.2.1 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำ เนิน กระบวนการพิจารณา เกี่ยวกับคำขอรับชำระหนึ่	1 45
5.2.2 อำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการจำหน่าย ทรัพย์ลึน เพื่อแบ่งชำระหนึ่	1 73
6 บทสรูปและข้อ เสนอแนะ	1 79
บรรณานุกรม	216
ประวัติผู้ เขียน	221